

Dels valors a les virtuts

Dij, 17/11/2011 per Josep Maria Car...

[Minoria creativa](#)

En una recent reunió del consell assessor d'una fundació diocesana, un dels seus membres va insistir en una idea que, per la seva força i clarividència, he pensat que avui podia compartir-la amb tots vostès.

La seva tesi era ben senzilla: ens passem tots els dies parlant de l'educació i formació en els valors i probablement no ens adonem que centrar-nos només en els valors és insuficient. Hem de fer un pas més. Hem de parlar de les virtuts. Malauradament masses vegades oblidem allò que és més important. En aquests darrers anys, amb la tempesta de precarietat i banalitat que he envaït el nostre pensament occidental, hem quasi renunciat a la recerca del bé i sense aquesta recerca poques coses podem fer. La virtut està associada a la recerca del bé.

Plató distingí, recordem, quatre virtuts cardinals (la prudència, la justícia, el coratge i la templança), Aristòtil continuà amb la seva cèlebre classificació de les virtuts. En aquests moments de dificultats crec que ens convé recordar les quatre **virtuts cardinals forjades a través de la nostra tradició cristiana**, hereva, recordem, del contacte entre el Déu d'Israel, el logos grec i el dret romà. Les quatre virtuts: prudència, justícia, fortalesa i templança ens ofereixen un bon nord per treballar en la bona direcció.

Aquestes virtuts no estan ara de moda, més aviat han quedat arraconades. ¿No creieu que precisament ara són temps de recerca de justícia, d'actuar amb prudència, amb fermesa i de major austeritat i moderació? ¿No creieu que aquesta formulació clàssica és ben actual?

Ens convé desprendre'ns d'una carcassa immensa de superficialitat new age per trobar de bell nou els pilars que han forjat el millor de la nostra tradició i cultura. Un petit pas serà, potser, tornar a parlar de les virtuts essencials per a la recerca d'una vida orientada cap al bé.